ජාතක කථා ඇසුරින් බිහි වූ ජෝන් ද සිල්වාගේ නාට්‍ය පිළිබඳ විමර්ශනයක්

එම්. එස්. නිසංසලා සෝමරත්න

The following article is an attempt to examine the subtle features of John de Silva's stage dramas. The socio-political and cultural background which gave motivation to his stage plays and the inspiration he drew from the classical literary tradition too was analysed in order to gain an in-depth knowledge of his dramas. Contemporary Sinhala dramatists' contribution towards Sinhala stage drama of that era was discussed too.

ජෝන් ද සිල්වා වනාහි සිංහල නාට්‍ය වංශයෙහි පුරෝගාමී නාට්‍ය කර්තෘවරයෙකි. ඔහුගේ නාට්‍ය කෘති අධ්‍යයනය කිරීමෙන් නාට්‍ය නම් වූ සිංහල නාට්‍ය යුගය පිළිබඳ පුළුල් අවබෝධයක් ලබාගත හැකි බව නොරහසකි. සිල්වා විසින් ජාතික ආගමික මුහුණුවර ඇති උසස් නාටක 42 ක් පමණ ලියා සිංහල සාහිත්‍යයට එක් කරන ලදී.[1] නිදහස් චින්තනයෙන් මෙන්ම පරගැති සිරිත් විරිත් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ දේශාභිමානී අදහස් වලින්ද යුක්ත වූ ඔහුගේ නාට්‍ය ගමන් මග ආරම්භ කරන්නේද එවැනි සමාජ දුර්වලතා උපහාසයට ලක් කිරීමෙනි. යුරෝපීය සංස්කෘතියේ බලපෑම නිසා සිංහලයන් අතර ඇති වූ විපර්යාසයන් ජෝන් ද සිල්වාගේ විවේචනයට ලක් වූයේය. ඔහුගේ ප්‍රධාන අපේක්ෂාව වූයේ සිංහල නාට්‍ය කලාව, සිංහලයන්ගේ ආගමික හා ජාතික හැඟීම් ප්‍රබුද්ධ කරවීමට සමත් මාධ්‍යයක් බවට පත්කරලීමයි. එය ඉටුකරලීමට ඔහු තම නාට්‍ය නිර්මාණ සඳහා ලාංකේය ඉතිහාසයෙන් හා සිංහල සාහිත්‍යයෙන් ද අපගේ ජනප්‍රවාද කථා වස්තුවලින් ද වස්තුබීජ තෝරා ගත්තේය. ඊට අමතරව සිංහල වංශ කථාවද

© එම්. එස්. නිසංසලා සෝමරත්න

[illegible]